

O uniune bancară mai puternică: noi măsuri de consolidare a protecției depozitelor bancare și de reducere, în continuare, a riscurilor bancare

Strasbourg, 24 noiembrie 2015

Astăzi, Comisia a propus un sistem de asigurări pentru depozitele bancare, aplicabil în toată zona euro, și a stabilit, în paralel, măsuri suplimentare de reducere a riscurilor în sectorul bancar.

 [Message by Jonathan Hill: A Stronger Banking Union](#)

Criza recentă a arătat că marile șocuri economice și financiare pot slăbi încrederea în sistemul bancar. Uniunea bancară a fost creată pentru a întări încrederea în băncile participante: **un sistem european de garantare a depozitelor (European Deposit Insurance Scheme - EDIS) va consolida uniunea bancară** și stabilitatea financiară, îi va proteja mai bine pe deponenți și va reduce în continuare legătura dintre bănci și entitățile lor suverane.

Măsurile de astăzi fac parte dintr-o serie de măsuri stabilite în [Raportul celor cinci președinți](#), un raport referitor la consolidarea uniunii economice și monetare a UE. [Propunerea](#) legislativă a Comisiei ar garanta depozitele cetățenilor la nivelul zonei euro. Propunerea este însoțită de o [comunicare](#) prezentând alte măsuri menite să reducă și mai mult riscurile rămase în sistemul bancar, în paralel cu activitatea legată de propunerea EDIS.

Valdis Dombrovskis, vicepreședinte pentru moneda euro și dialog social, a declarat: *„Finalizarea uniunii bancare este esențială pentru a avea o uniune economică și monetară mai rezistentă și mai prosperă. Propunerea Comisiei referitoare la un sistem european de garantare a depozitelor se bazează pe sistemele naționale de garantare a depozitelor. Sistemul ar urma să fie accesibil numai cu condiția ca regulile stabilite de comun acord să fie puse în aplicare pe deplin. În paralel, trebuie să luăm măsuri suplimentare pentru a reduce riscurile din sistemul bancar. Trebuie să slăbim legătura dintre bănci și entitățile suverane și să punem în practică normele convenite, conform cărora nu contribuabilii ar trebui să fie primii care suportă costurile băncilor falimentare.”*

Comisarul **Lord Hill**, responsabil pentru stabilitate financiară, servicii financiare și uniunea piețelor de capital, a spus: *„Criza a pus în evidență slăbiciunile arhitecturii globale a monedei unice. De atunci, am instituit un mecanism unic de supraveghere și o autoritate unică de rezoluție. Acum trebuie să înaintăm către un sistem unic de garantare a depozitelor. Pe parcurs, trebuie să ne asigurăm că reducerea riscurilor merge mână în mână cu partajarea riscurilor. Suntem hotărâți să realizăm aceste lucruri.”*

Sistemul va evolua în timp și în trei etape. El ar consta, inițial, din reasigurarea sistemelor naționale de garantare a depozitelor (Deposit Guarantee Schemes - DGS). După trei ani, ar urma să devină un sistem de coasigurare, în care contribuția EDIS va crește treptat de-a lungul timpului. Ca ultimă etapă, pentru anul 2024 se are în vedere introducerea unui sistem european complet de garantare a depozitelor. Sistemul include o serie de garanții solide împotriva „hazardului moral” și a utilizării necorespunzătoare, în scopul de a stimula sistemele naționale să își gestioneze cu prudență riscurile potențiale. Un sistem național va fi în măsură să acceseze EDIS doar dacă respectă pe deplin legislația relevantă a Uniunii.

Puncte importante

Sistemul european de garantare a depozitelor bancare:

- va fi construit pornind de la sistemul actual, compus din sistemele naționale de garantare a depozitelor, create în conformitate cu normele europene; depunătorii individuali vor continua să beneficieze de același nivel de protecție (100 000 EUR);
- va fi introdus treptat, pas cu pas;
- va fi în general neutru din punctul de vedere al costurilor pentru sectorul bancar: contribuțiile băncilor la EDIS pot fi deduse din contribuțiile lor la sistemele naționale de garantare a depozitelor;
- va fi ponderat în funcție de risc; băncile care își asumă riscuri mai mari vor plăti cotizații mai mari decât băncile mai sigure, lucru care va fi consolidat pe măsura introducerii EDIS; ajustările la risc

se vor aplica de la bun început;

- va fi însoțit de garanții stricte: de exemplu, va garanta numai acele DGS-uri care respectă și sunt constituite conform normelor UE;
- va fi însoțit de o comunicare care stabilește măsurile de reducere a riscurilor, cum ar fi propuneri viitoare menite să garanteze că expunerea băncilor la risc suveran individual este suficient de diversificată; și
- va fi obligatoriu pentru statele din zona euro ale căror bănci sunt în prezent acoperite de mecanismul unic de supraveghere; în același timp, va fi deschis altor state membre ale UE care doresc să adere la uniunea bancară.

Trei etape de evoluție către EDIS

Etapa 1: Reasigurarea

Propunerea Comisiei pornește de la o *abordare de tip reasigurare* care ar dura 3 ani, până în 2020.

Cum va funcționa aceasta:

- În etapa de reasigurare, un DGS național ar putea accesa fonduri EDIS doar după ce și-a epuizat propriile resurse; și - la fel ca în toate etapele următoare - dacă au fost respectate dispozițiile Directivei privind sistemele de garantare a depozitelor.
- Fondurile EDIS ar veni în completarea unui sistem național, însă numai până la un anumit nivel.

Vor exista modalități de a garanta că sistemele naționale pot avea acces la EDIS numai când este cazul și de a aborda posibilul risc moral. În mod special, fondurile EDIS ar fi disponibile doar dacă normele relevante din Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor au fost pe deplin aplicate de către statul membru în cauză. Orice utilizare a fondurilor EDIS va fi monitorizată îndeaproape. Orice fonduri EDIS care se constată că au fost primite în mod necorespunzător de către un sistem național vor trebui rambursate în totalitate.

Această primă etapă de reasigurare ar slăbi legătura dintre bănci și entitățile lor naționale suverane. Dar este nevoie de mai mult pentru a oferi garanții pe care sistemele naționale să se poată baza și care să asigure același nivel de protecție pentru toate depozitele persoanelor fizice din uniunea bancară. Acesta este motivul pentru care este necesară o a doua etapă.

Etapa 2: Coasigurarea

După 3 de ani de funcționare ca sistem de reasigurare, în 2020 EDIS ar urma să devină un sistem mutualizat treptat („*coasigurare*”), supus în continuare unor limite și măsuri adecvate de protecție împotriva abuzului.

Principala diferență în această fază constă în aceea că sistemele naționale nu ar fi obligate să-și epuizeze propriile fonduri înainte de a avea acces la fondurile EDIS. EDIS ar putea să contribuie cu o parte din costuri începând din momentul în care deponenții trebuie rambursați. Prin intermediul EDIS, riscurile ar fi mai bine împărțite între sistemele naționale. Contribuția EDIS va începe de la un nivel relativ scăzut (20 %) și va crește pe o perioadă de patru ani.

Etapa 3: Asigurarea completă

Prin creșterea treptată a ponderii de risc pe care o acoperă EDIS, până la 100 %, acesta va putea să asigure integral sistemele naționale de garantare a depozitelor începând din 2024. Este vorba despre același an când va fi finalizată introducerea treptată a fondului unic de rezoluție și punerea în aplicare a cerințelor din directiva actuală privind sistemele de garantare a depozitelor.

Fondul european de garantare a depozitelor

De la bun început ar fi creat un fond european de garantare a depozitelor bancare. Acesta va fi finanțat direct din contribuțiile băncilor, ajustate la risc. Gestionarea Fondului european de garantare a depozitelor bancare ar fi încredințată Comitetului unic de rezoluție existent.

Măsuri de reducere a riscurilor

Pe lângă introducerea EDIS și în paralel cu activitatea legată de propunerea legislativă, Comisia va urmări adoptarea unui pachet complet de măsuri pentru reducerea riscurilor și pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile în cadrul uniunii bancare.

Printre ele se numără:

- Reducerea opțiunilor și prerogativelor discreționare naționale în ceea ce privește aplicarea normelor prudențiale, astfel încât mecanismul unic de supraveghere (MUS) să poată opera într-un mod cât mai eficient.
- Armonizarea DGS-urilor naționale.

- Elaborarea de legislație pentru punerea în aplicare a ultimelor elemente din cadrul de reglementare a băncilor convenit la nivel internațional, în special pentru a limita efectul de levier al băncilor, pentru a asigura finanțarea stabilă a băncilor și pentru a îmbunătăți comparabilitatea activelor ponderate în funcție de risc, precum și pentru a permite aplicarea, până în 2019, a recomandărilor Consiliului pentru Stabilitate Financiară cu privire la capacitatea de absorbție totală a pierderilor pentru bănci, astfel încât să fie disponibile resurse adecvate pentru băncile aflate în dificultate majoră fără a apela la contribuabili.
- Asigurarea respectării normelor existente, astfel încât să fie limitată utilizarea fondurilor publice pentru menținerea unui sector bancar solvabil și rezistent.
- O mai mare convergență în legislația în materie de insolvență, astfel cum se prevede în Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital.
- Inițiative în ceea ce privește tratamentul prudențial al expunerii băncilor la riscul suveran, cum ar fi limitarea expunerilor băncilor la o anumită datorie suverană pentru a asigura diversificarea riscului.

Pe lângă aceste acțiuni, Comisia va depune eforturi pentru a asigura transpunerea integrală de către statele membre a legislației existente în acest domeniu, cum ar fi directivele din 2014 privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și privind sistemele de garantare a depozitelor. Acolo unde a fost cazul, au fost deja inițiate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în acest sens. ([a se vedea IP/15/5827](#)).

Context

În 2012, ca parte a unei viziuni pe termen lung privind integrarea economică și bugetară^[1], Comisia a solicitat crearea unei uniuni bancare, care să plaseze sectorul bancar pe o bază mai solidă și să restabilească încrederea în moneda euro. Uniunea bancară urma să fie implementată pas cu pas prin transferarea supravegherii la nivel european, prin instituirea unui cadru unic pentru gestionarea crizelor din sistemul bancar și a unui sistem comun de protecție a depozitelor. Primele două etape au fost parcurse prin instituirea mecanismului unic de supraveghere (MUS) și a mecanismului unic de rezoluție (MUR), însă nu a fost creat încă un sistem comun de protecție a depozitelor.

Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015^[2] și Comunicarea ulterioară a Comisiei din 21 octombrie 2015^[3] au stabilit un plan clar pentru aprofundarea uniunii economice și monetare (UEM), inclusiv măsuri pentru a limita riscurile la adresa stabilității financiare. Finalizarea uniunii bancare este o etapă indispensabilă către o UEM profundă și completă. Pentru moneda unică, un sistem financiar unificat și pe deplin integrat este important pentru transmiterea eficientă a politicii monetare, pentru o mai bună absorbție a șocurilor economice printr-o diversificare adecvată a riscurilor în toate statele membre și pentru încrederea generală în sistemul bancar din zona euro.

Raportul celor cinci președinți propune în mod special instituirea, pe termen lung, a unui sistem european de garantare a depozitelor (EDIS), ca un al treilea pilon al uniunii bancare, alături de supravegherea bancară, care a fost încredințată mecanismului unic de supraveghere (MUS), și de rezoluția bancară, care a fost încredințată mecanismului unic de rezoluție (MUR).

În timp ce sistemele de garantare a depozitelor naționale sunt deja în vigoare și asigură protecție pentru suma de 100 000 EUR pe persoană/pe cont și pe bancă, ele nu sunt sprijinite de un sistem european comun.

Pentru mai multe informații:

A se vedea [MEMO/15/6153](#)

^[1] Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Foaie de parcurs către o uniune bancară”, COM (2012) 510, 12.9.2012.

^[2] Raportul din 22 iunie 2015 al celor cinci președinți - „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_ro.pdf

^[3] Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană privind pașii necesari pentru finalizarea Uniunii economice și monetare, COM(2015) 600 final 21.10.2015.

IP/15/6152

Persoane de contact pentru presă:

[Vanessa MOCK](#) (+32 2 295 61 94)

[Audrey AUGIER](#) (+32 2 297 16 07)

Întrebări din partea publicului larg: [Europe Direct](#) la numărul de telefon [00 800 67 89 10 11](#) sau prin [email](#)

Attachments

[Factsheets_BankingUnion.pdf](#)